

सर्गः २

इत्थं व्रतं पालयतः प्रजार्थं समं महिष्या मद्
नीयकीर्त्तेः । सप्त व्यतीयुस्त्रिगुणानि तस्य दिनानि
दीनोद्धरणोचितस्य ॥ २५ ॥ अन्येद्युरात्मानुचरस्य
भावं जिज्ञासमाना मुनिहोमधेनुः । गङ्गाप्रपातान्त
विरूढशष्पं गौरीगुरोर्गङ्गरमाविवेश ॥ २६ ॥ सा
दुष्प्रधर्षा मनसापि हिंसैरित्यद्रिशोभाप्रहितेक्ष
णेन । अलक्षिताभ्युत्पतनोनृपेण प्रसह्य सिंहः किल
तां चकर्ष ॥ २७ ॥

इत्यमिति । तस्य दिलीपस्य सप्तत्रिगुणानि एकविंशति
दिनानि व्यतीतानि किं कुर्वतः इत्थं पूर्वोक्तेन प्रकारेण
महिष्या भार्यया सह प्रजार्थं पुत्रार्थं व्रतं पालयतः किं तस्य
महनीया पूजनीया कीर्त्तिर्यस्य स तस्य पुं किं दीनानां दरि
द्राणां उद्धरणे योग्यस्य ॥ २५ ॥ अन्येद्युरिति । अन्यस्मिन्नहनि
वशिष्ठस्य होमार्थं धेनुः गौर्याः पितुः हिमाचलस्य गङ्गरं गुहां
विवेश किं गङ्गरं गङ्गायाः प्रपातस्यान्ते समीपे विरूढानि
जातानि शष्पाणि बालवृणानि यस्मिन्तत् किं धेनुः आत्मनः
अनुचरस्य दिलीपस्य अभिप्रायं ज्ञातुं इच्छन्ती ॥ २६ ॥ सेति ।
प्रसह्य हठात् सिंहः तां धेनुं आकृष्टवान् किलेति सत्ये किं सिंहः
इति हेतोः राज्ञा न लक्षितं दृष्टं अभ्युत्पतनं यस्य सः किं तेन
पर्व तस्य शोभायां प्रहिते स्थापिते ईक्षणे नेत्रे येन स तेन इति
किं सा धेनुः हिंसैः व्याघ्रादिभिः मनसापि बलादाक्रमितुमशक्या
॥ २७ ॥